

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **C., a.s.**, zastoupeného JUDr. Matějem Zachvejou, advokátem se sídlem v Ostravě, 28. října 108, za účasti **Celního ředitelství Praha**, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 7, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 2006, č. j. 11 Ca 281/2006 – 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), ve vazbě na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 7, ze dne 22. 6. 2006, č. j. 3251/04-21/98, vedené pod sp. zn. 11 Ca 281/2006, a to pro nezaplacení soudního poplatku.

Stěžovatel v kasační stížnosti nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu ustanovení § 103 s. ř. s., z textu podání je nicméně patrné, že stěžovatel namítá nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení a míří tedy do ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel uvádí, že soudu předložil důkazy (podací lístek Č. p., s.p., ze dne 8. 12. 2006 a potvrzení Č. p., s.p., z téhož dne o nákupu kolkových známek v celkové hodnotě 4000 Kč) svědčící o tom, že svou poplatkovou povinnost splnil. Zároveň v kasační stížnosti vyjádřil své přesvědčení, že k administrativní chybě mohlo dojít na straně soudu. Na základě výše uvedeného stěžovatel navrhuje, aby napadené usnesení bylo zrušeno.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupen. Kasační soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisového materiálu vyplývá, že stěžovatel podal k městskému soudu dvě žaloby, první vedenou pod sp. zn. 11 Ca 281/2006, o které městský soud řízení napadeným usnesením zastavil, a druhou vedenou pod sp. zn. 11 Ca 282/2006. Usnesením ze dne 26. 9. 2006, č. j. 11 Ca 281/2006 – 24, vyzval městský soud stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč, v kolcích podle položky č. 14a bod 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků zákona o soudních poplatcích, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení, a současně stěžovatele poučil o následcích nezaplacení. Předmětné usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 6. 12. 2006.

S ohledem na skutečnost, že poplatek je ve smyslu ustanovení § 7 zákona o soudních poplatcích splatný podáním žaloby a žalobce poplatek nezaplatil ani po výzvě soudu k dodatečnému zaplacení soudního poplatku a ani neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by mu bránily v úhradě soudního poplatku, městský soud řízení o žalobě napadeným usnesením dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 1. 2007.

Z písemnosti stěžovatele ze dne 5. 1. 2007 vyplývá, že stěžovatel se obrátil na městský soud se žádostí o prověření, zda při doručování nebo při administraci předmětné věci nedošlo v tomto ohledu k nějakému nedopatření (písemnost je založena na č. 1. 33 spisu). Současně uvedl, že obdržel výzvy k zaplacení soudního poplatku jak ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 281/2006, tak ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 282/2006 dne 6. 12. 2006, následně dne 8. 12. 2006 zakoupil kolkové známky v hodnotě 4000 Kč, což prokazuje potvrzením Č. p., s.p., o zaplacení v hotovosti kolkových známek v hodnotě 4000 Kč s tím, že téhož dne byly zakoupené známky nalepeny na příslušné formuláře a zaslány doporučeně na adresu městského soudu, o čemž dle stěžovatele svědčí fotokopie podacího lístku, kde je jako odesílatel uveden stěžovatel a jako adresát Městský soud Praha, přičemž oba tyto doklady byly vystaveny ke dni 8. 12. 2006.

Ze záznamu městského soudu ze dne 14. 2. 2007 vyplývá, že soudní poplatek nebyl ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 281/2006 soudu doručen, neboť prověřováním spisů bylo zjištěno, že stěžovatel uhradil pouze jeden soudní poplatek ve výši 2000 Kč, a to ve spisu vedeném pod sp. zn. 11 Ca 282/2006.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil takto:

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. V souladu s položkou č. 14a bodu 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí soudní poplatek v posuzované věci 2000 Kč. Podle ustanovení § 9 odst. 1 citovaného zákona nebyl-li poplatek s podáním návrhu zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení a stanoví mu k tomu lhůtu. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. Soud řízení zastaví rovněž ve smyslu ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., stanoví-li tak soudní řád správní nebo zvláštní zákon. Dle § 9 odst. 7 citovaného zákona pak platí, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení.

Interpretace citovaných zákonných ustanovení není v posuzované věci sporná. Sporné není ani použití relevantních ustanovení vztahujících se k povinnosti uhradit soudní poplatek za řízení. Stěžovatel ovšem namítá, že nebylo namístě užít ustanovení vztahujících se k zastavení řízení, neboť soudní poplatek zaplacen byl, avšak městský soud při vydání napadeného usnesení vycházel z toho, že soudní poplatek přes výzvu uhrazen nebyl.

Při svém rozhodování vychází kasační soud ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování městského soudu, neboť jediné tak je možné posoudit zákonnost napadeného usnesení. Tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti nejsou důvodná, když v souzeném případě stěžovatel neprokázal, že by soudní poplatek ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 281/2006 do právní moci napadeného usnesení uhradil. Jím předložené důkazy totiž nejsou způsobilé uhrazení sporného poplatku prokázat. Stěžovatelem předložené doklady prokazují pouze to, že dne 8. 12. 2006 zakoupil kolkové známky v hodnotě 4000 Kč a že téhož dne adresoval městskému soudu doporučenou zásilku. Ze samotného podacího listku není obsah zásilky adresovaný městskému soudu seznatelný, a proto sám o sobě nemůže uhrazení poplatku v předmětné věci prokázat, když navíc je zcela nesporné, že dne 8. 12. 2006 byl adresován soudu poplatek ve výši 2000 Kč ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 282/2006, přičemž stěžovatel ani netvrdí, že oba soudní poplatky adresoval soudu v jediné obálce. V posuzované věci je tedy nutno s ohledem na všechny okolnosti případu vycházet z předpokladu, že soudní poplatek zaplacen nebyl, neboť stěžovatel svá tvrzení ohledně zaplacení sporného soudního poplatku žádným způsobem neprokázal, zatímco městský soud řádně prověřil, že navrhovatel ve stanovené lhůtě sporný soudní poplatek neuhradil, když bylo zjištěno pouze uhrazení poplatku ve výši 2000 Kč v žalobním řízení vedeném pod sp. zn. 11 Ca 282/2006.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost není důvodná a městský soud nepochybil, když řízení zastavil. Kasační stížnost proti rozhodnutí Městského soudu v Praze proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k celnímu ředitelství má oporu v ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. Celní ředitelství, které bylo ve sporu zcela

úspěšné, by mělo právo na náhradu nákladů řízení, tyto mu však nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu